

Buku Daniel - Nombo Tainsik Tolu Lupah Dalapan

Tlhokomelo ya Boporofeti go Jerusalema: Setshwantsho sa Tshwantshetso sa Ditiragalo tsa Metlha ya Bofelo

Jeff Pippenger

2024-03-05

Dzaumi hnihnak kum sari, kum 63 atangin kum 70 tiang a phuangtu, “Jerusalem kawnghrangah a kal vel a, khawpui chungah thlen dingmi ngaihnak raphlak pawl a puang” timi mipa ih phuangmi cu, Jerusalem hnenah kum pathum le a hrekhat sung ralrin peknak ihsin a rak entawncia a si; pakhatnak ah Khrih rawngbawlnak ah, cule a hnuah dungthluntu pawl rawngbawlnak ah kum pathum le a hrekhat. Thuziak dangdang pawl in Jerusalem siatralnak cu kross parah a ra thei zo, asilole Stephen lungthlak ah a ra thei zia an rak langter zo; asinain Pathian ih rei zet a thuaknak cun khawpui le mipi parah a thuthennak cu a hnawl hram.

“Dan ke atas sesiapa pun batu itu jatuh, batu itu akan meremukannya sampai hancur luluh.” Umat yang telah menolak Kristus tidak lama kemudian akan melihat kota mereka dan bangsa mereka dibinasakan. Kemuliaan mereka akan dihancurkan dan diceraiberaikan seperti debu di hadapan angin. Dan apakah yang membinasakan orang Yahudi? Itulah batu karang yang, sekiranya mereka membina di atasnya, nescaya menjadi jaminan keselamatan mereka. Kebajikan Allah yang dihina, kebenaran yang ditolak, rahmat yang dipandang ringan. Manusia menempatkan diri mereka dalam pertentangan terhadap Allah, dan segala yang seharusnya menjadi keselamatan mereka berubah menjadi kebinasaan mereka. Segala yang telah Allah tetapkan untuk kehidupan mereka dapati menjadi untuk kematian. Dalam penyaliban Kristus oleh orang Yahudi terkandung kebinasaan Yerusalem. Darah yang dicurahkan di Kalvari itulah beban yang menenggelamkan mereka ke dalam kehancuran bagi dunia ini dan bagi dunia yang akan datang. Demikianlah halnya pada hari besar yang terakhir, apabila penghakiman akan menimpa para penolak kasih karunia Allah. Kristus, batu sandungan mereka, pada waktu itu akan tampak kepada mereka sebagai sebuah gunung pembalasan. Kemuliaan wajah-Nya, yang bagi orang benar adalah kehidupan, bagi orang fasik akan menjadi api yang menghanguskan. Oleh sebab kasih yang ditolak, kasih karunia yang dihina, orang berdosa akan dibinasakan.

“Ka mehlala e mengata le litemoso tse phetoang, Jesu o ile a bontša hore phello ea ho hana Mora oa Molimo e ne e tla ba efe ho Bajuda. Ka mantsoe ana O ne a bua le bohle mehleng eohle ba hanang ho mo amohela e le Molopolli oa bona. Temoso e ’ngoe le e ’ngoe ke ea bona. Tempele e silafalitsoeng, mora ea sa mameleng, balemi ba lirapa ba bohata, lihahi tse nyelisang, li na le se tsoanang le tsona phihlelong ea moetsalibe e mong le e mong. Ntle le hore a bake, timetso eo tseo li neng li e tsoantsetsa e tla ba ea hae.” The Desire of Ages, 600.

Tempoh tujuh tahun di mana manusia itu memberikan kesaksian kepada Yerusalem, telah dibahagikan pada pengepungan yang pertama kepada dua tempoh yang sama, masing-masing seribu dua ratus enam puluh hari. Tujuh tahun itu melambangkan kebinasaan Yerusalem, dan tujuh

tahun pelayanan Kristus dan para murid melambangkan permulaan kebinasaan Yerusalem, dan Yesus sentiasa menggambarkan kesudahannya dengan permulaannya. Tujuh tahun itu juga dilambangkan oleh “tujuh masa” terhadap kerajaan utara yang telah dibahagikan kepada dua tempoh yang sama, masing-masing seribu dua ratus enam puluh tahun.

Apha Modern Rome anin pagan Rome leh papal Rome-te chanchin, literal leh spiritual Jerusalem a kalhchhiaha a tih hnih leh a nih chuan, leh Modern Rome-in kum 63 atanga kum 70 thlenga mipa pakhatin vaukhâna a pek hun hnihte chanchin pahnih a tih hnih leh a nih chuan, leh modern Rome-in Krista leh zirtîrte’n kum thum leh chanve chhûnga Jerusalem-ah an luh leh chhuah vaihlo chanchin, hun hnihte’n an entîr chu a tih hnih leh a nih chuan, ni hnuhnungah hian hun hrang hrang pahnih a lang ang, mahse, “hun chu a awm tawh lo.”

Yang terakhir daripada dua tempoh itu ialah empat puluh dua bulan simbolik, ketika Rom Moden melaksanakan penganiayaan terakhirnya terhadap orang-orang yang setia, setelah luka mautnya disembuhkan pada undang-undang Ahad yang akan segera datang. Empat puluh dua bulan simbolik itu ialah yang kedua daripada dua tempoh, dan merupakan tempoh penghakiman eksekutif terhadap Rom moden. Tempoh itu didahului oleh penghakiman penyiasatan terhadap orang hidup dalam Adventisme Laodikia.

Monna yo o neilego temošo Jerusalema ya kgonthe o hwile nakong ya go dikela ga Tito. Ga se a ka a hwa nakong ya tshenyego, eupša nakong ya go dikela yeo e ilego ya etela pele tshenyego, gobane ga go na Mokriste le o tee yo a hwilego tshenyegong ya Jerusalema.

“Selama tujuh tahun seorang laki-laki terus berjalan hilir-mudik di jalan-jalan Yerusalem, memberitakan malapetaka-malapetaka yang akan menimpa kota itu. Siang dan malam ia melantunkan ratapan yang ganjil itu: ‘Suatu suara dari timur! suatu suara dari barat! suatu suara dari keempat penjuru angin! suatu suara melawan Yerusalem dan melawan Bait Suci! suatu suara melawan para mempelai pria dan para mempelai wanita! suatu suara melawan seluruh rakyat!’—Ibid. Makhluk yang aneh ini dipenjarakan dan dicambuk, tetapi tidak sepatah keluhan pun keluar dari bibirnya. Terhadap hinaan dan penganiayaan ia hanya menjawab: ‘Celaka, celaka atas Yerusalem!’ ‘celaka, celaka atas penduduknya!’ Seruan peringatannya tidak berhenti sampai ia terbunuh dalam pengepungan yang telah dinubuatkannya itu.” The Great Controversy, 29, 30.

Motho yoo o hwile mo nakong ya go dikaganyediwa ga motse, mme e seng mo tshenyegong ya bofelo; mme tshenygo ya bofelo e emela go khutla ga sebaka sa tebelelo le dikotlhao tse supa tsa bofelo. Ka jalo, motho yoo ke sesupo sa molaetsa wa go tswa mo Jerusalema mo nakong ya go dikaganyediwa ga ntlha. Ka nako eo Bakeresete ba ne ba tshaba, mme mo dingwageng tse tharo le seripa tsa ntlha, motho yoo e ne e le sesupo sa setlhopho se se sa sweng mo Jerusalema; mme mo dingwageng tse tharo le seripa tsa bobedi ke sesupo sa Bakeresete ba bofelo ba ba swang pele ga go khutla ga sebaka sa tebelelo. Mo pakeng ya ntlha o supa ba ba dikete di le lekgolo le masome a manè le bonè, mme mo pakeng ya bobedi ya dingwaga tse tharo le seripa o emela bontsi jo bogolo jo bo swang mo pakeng ya bobedi.

Mesej lelaki itu telah dicatat oleh ahli sejarah, dan ia dilambangkan oleh enam suara. Apabila dia akhirnya dipenjarakan, mesejnya yang ketujuh dan terakhir ialah “celaka, celaka” atas Yerusalem dan penduduknya. “Suara” pertama yang dicatatkan ialah suatu “suara dari timur,” dan mesej terakhirnya ialah “celaka.” Unsur pertama mesejnya dan unsur terakhir mesejnya ialah lambang alkitabiah yang mewakili Islam, kerana Islam ialah anak-anak “timur” dalam Alkitab, dan mereka dilambangkan oleh “angin timur.” Penggandaan perkataan “celaka,” dalam mesej terakhirnya mencerminkan pengakhiran Babilon Moden, ketika raja-raja di bumi berseru tiga kali, “Aduhai, aduhai kota besar itu.” Perkataan Yunani yang diterjemahkan sebagai “aduhai” dalam tiga ayat dalam Wahyu pasal lapan belas, diterjemahkan sebagai “celaka” dalam pasal lapan, ayat tiga belas.

Dan aku melihat, dan mendengar seorang malaikat terbang di tengah-tengah langit, sambil berseru dengan suara nyaring, Celaka, celaka, celaka bagi penduduk bumi oleh sebab bunyi sangkakala yang lain dari ketiga malaikat yang masih akan meniup sangkakala itu! Wahyu 8:13.

The proclamation of the man, “woe, woe,” typifies the threefold application of the three woes; for the elements of the first Woe, combined with the elements of the second Woe “line upon line,” identify the elements of the third Woe, just as the three utterances of “alas, alas” by the kings of the earth in chapter eighteen represent the third Woe, as established by the first and second Woes. The beginning and ending of the man’s message typified the message of Islam of the third Woe.

Tšhupo ya ntlha ya molaetša wa gagwe e bile lentšu le tšwago “bohlabela,” gomme “bohlabela” ke seka sa Boiselamo, eupša gape ke boitsebišo bja morongwa wa go swaya yo a tšwelelago bohlabela.

Og efter disse ting så jeg fire engle stå på jordens fire hjørner og holde jordens fire vinde tilbage, for at vinden ikke skulle blæse over jorden, heller ikke over havet eller over noget træ. Og jeg så en anden engel stige op fra øst med den levende Guds segl; og han råbte med høj røst til de fire engle, som det var givet at skade jorden og havet, og sagde: Skad ikke jorden, heller ikke havet eller træerne, før vi har beseglet vor Guds tjenere på deres pander. Og jeg hørte tallet på dem, der var blevet beseglet: hundrede og fireogfyrre tusind, beseglet af alle Israels børns stammer. Åbenbaringen 7:1–4.

Dalam kisah Elia di Gunung Karmel, ketika ia memandang ke laut dan melihat awan, ia sedang memandang ke arah barat, karena Gunung Karmel terletak dekat Laut Mediterania.

Na ka ong ha ka sien kaba hynñiew, u la ong, Ha khmih, ka mih ka lyoh kaba rit na ka duriaw, kum ka kti u briew. Bad u la ong, Kiew noh, ong ha u Ahab, Pynkhreh ïa ka kali jong me, bad hiar noh, ba un ym khang ïa me u slap. 1 Syiem 18:44.

Elia anga a lebile bophirima, go ya ka ntlheng ya Lewatle la Mediterraneane. Mo go Luke kgaolo ya lesome le bobedi, Keresete o bua gore molaetsa wa Gagwe ke molaetsa wa kgaogano.

Adakah kamu menyangka bahawa Aku datang untuk membawa damai di bumi? Aku berkata kepadamu: Tidak, melainkan perpecahan. Kerana mulai sekarang akan ada lima orang dalam satu rumah yang berpecah, tiga melawan dua, dan dua melawan tiga. Bapa akan berpecah

melawan anak lelakinya, dan anak lelaki melawan bapanya; ibu melawan anak perempuannya, dan anak perempuan melawan ibunya; ibu mertua melawan menantu perempuannya, dan menantu perempuan melawan ibu mertuanya. Lalu Ia juga berkata kepada orang ramai, “Apabila kamu melihat awan naik dari sebelah barat, serta-merta kamu berkata, ‘Hujan akan turun’; dan memang demikianlah jadinya. Dan apabila kamu melihat angin selatan bertiup, kamu berkata, ‘Hari akan panas’; dan hal itu pun terjadi. Hai orang munafik, kamu tahu menilai rupa langit dan bumi; tetapi bagaimanakah kamu tidak tahu menilai zaman ini?” Lukas 12:51–56.

Faslinja do mensajeru ba Jerusalem ina karrega sinatura di Alfa i Ômega, pamodi kumesu i fini ta identifika Islamu di terseru Ai, i ku bus di “lesti” e ta identifika simultaniamenti mensaji di Islamu kuma mensaji di selamentu. “Sigundu bus” di “osti” ta identifika txuba tardiu, ki ê últimu txuba, i tudu profetas sta diriji ses palavra pa últimos dias. Mensaji di “osti” ê un símbolu di mensaji di txuba tardiu, ki ta produzi dos klas di adoradoris. Un klas ka pode rekonhesi mensaji di txuba tardiu, pamodi es “ka ta diskirni ês tenpu.”

Khulupale ya malobela a mtumiki ni liwî lya “mihepo mine”, ilo ni uthenga wa kusindikiza pamodzi ndi uthenga wa hachi yankhaza ya Chisilamu, nga umo yikwimilira na Tsoka lachitatu. Khulupale yakulondezgako yikususka Yerusalemu na tempile, ndipo nthaura yikumanyiska uthenga wa nchimi zose uwo ukumanyiska gulu la wanthu awo wakujumphika, pakuti wakhazikiska kudandaula kwawo kwa chiponosko, chara mwa Khristu, kweni mu tempile na mu chiharo chawo nga ni wanthu wakusoreka wa Chiuta. Awa mbanthu awo mu mdauko wose utuwa wakwimiliskika nga mbakupharazga kuti, “tempile la Yehova, tempile la Yehova ndise.” Uthenga wakusuka Yerusalemu na tempile ni uthenga wa Laodikeya.

“Gereja tidak perlu dihairankan kerana tidak dihidupkan oleh kuasa Roh Kudus. Lelaki dan perempuan sedang mengenepikan ajaran yang telah diberikan oleh Kristus. Kemarahan dan ketamakan sedang memperoleh kemenangan. Bait jiwa penuh dengan kejahatan. Tidak ada tempat bagi Kristus. Manusia menurut jalan mereka sendiri yang sesat. Mereka tidak mahu mengindahkan perkataan Juruselamat. Mereka menyerahkan diri mereka ke dalam tangan mereka sendiri, sambil menolak teguran dan amaran, sehingga kaki pelita dipindahkan dari tempatnya, dan pengertian rohani dikelirukan oleh gagasan manusia. Walaupun kurang dalam pelayanan, mereka membenarkan diri mereka sendiri, sambil berkata, ‘Bait Tuhan, Bait Tuhan, kamilah ini.’ Mereka mengetepikan hukum Allah untuk menurut terang khayalan mereka sendiri.” Review and Herald, 8 April 1902.

Utusan itu kemudian meninggikan suara pekabarannya yang bersifat amaran terhadap para pengantin lelaki dan para pengantin perempuan, sebagai suatu lambang bagi metodologi “baris demi baris,” kerana garis kenabian pada akhir zaman akan sama seperti garis kenabian pada zaman Nuh, ketika mereka sedang mengahwinkan anak-anak mereka pada saat yang sama ketika air bah kebinasaan hampir melimpahi segala cita-cita dan rancangan duniawi mereka.

Baebele e bolela gore mo metlheng ya bofelo batho ba tla bo ba tshwaregile thata ka ditiro tsa lefatshe, ka menate le ka go batla madi. Ba tla bo ba foufetse mo boammaaruring jwa bosakhutleng. Keresete a re, “Jaaka malatsi a ga Noa a ne a ntse ka teng, go tla ga Morwa

motho le gone go tla nna jalo. Gonne jaaka mo malatsing ao pele ga morwalela ba ne ba ja e bile ba nwa, ba nyala e bile ba nyadisa, go fitlha ka letsatsi le Noa a neng a tsena ka lone mo arekeng, mme ba se ka ba itse go fitlha morwalela o tla wa ba tlosa botlhe; go tla ga Morwa motho le gone go tla nna jalo.” Mathaio 24:37–39.

“Baka ti khâ an ni. Mi-te chu hlawkna zawn leh mahni lawmna hriat loh taka zawn chhunzawm zêl a ni a, Pathian a awm loh ang, vânrâm a awm loh ang, leh hnu lama nun tur a awm loh angin an nung. Noah hunah tui lian chungchâng vaukhâna chu mi-te an sualnaah tihmangaih tûrin leh simna lamah koh tûrin tirh a ni. Chutichuan Krista lo kal leh thu hnaih tak thuchah pawh mi-te chu khawvêl thil lamah an rilru lutna atanga harh chhuah tûra siam a ni. Chumi chu chatuana thilte dik tak hriatna an neih theih nân, Lalpa dawrtuaina dawhkâna sâwmna chu an ngaihsak theih nân a tum a ni.”

“Undar Efangeelii gara guutummaa biyya lafaatti kennamuu qaba—‘gara sabni hundinuu, qomoon hundinuu, afaan hundinuu, fi ummanni hundinuu.’ Mul’ata 14:6. Ergaan dhumaa kan akeekkachiisaa fi araaraa ulfinni isaa guutummaa lafaa akka ifu gochuu qaba. Inni garee namoota hundumaa bira ga’uu qaba, soressaa fi hiyyeessa, ol-aanaa fi gad-aanaa. ‘Daandiiwwanii fi dallaa cinaatti ba’i,’ jedhu Kiristoos, ‘akka manni Koo guutamuuf akka isaan seenan dirqisiisi.’” Christ’s Object Lessons, 228.

អង្គគណៈកម្មាធិការយស្សនកិច្ចព្រមព្រៀង ត្រូវបានសង្កេតឃើញថា ក្នុងអត្ថបទមុនៗ សារដែលត្រូវបានកំណត់ជាសំឡេងបុរាណនឹង «បុរាណនាមអស់» គឺជាដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ច ដែលបញ្ជាក់អំពីភាពចាំបាច់ក្នុងការបំពេញតាមតម្រូវការរបស់ដំណឹងល្អ ដើម្បីឱ្យមានសង្គតិ្តភាព។ តម្រូវការដំបូងនៃដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ច គឺត្រូវកាត់ខ្លួនចេញពី៖ ហើយការកាត់ខ្លួនចេញនេះមានមូលដ្ឋានលើសេចក្តីពិតដែលថា គឺអំពីរបបរបស់យើងមានដាក់ព្រះគ្រីស្ទ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ នៅលើឈើឥឡូវ។

Setiap unsur utusan kepada Yerusalem selama tujuh tahun pelayanannya melambangkan Injil yang kekal, yaitu Injil yang sama yang telah disampaikan dalam tujuh tahun ketika Kristus meneguhkan perjanjian dengan banyak orang dari tahun 27 sampai tahun 34. Itu juga adalah Injil yang kekal yang diberitakan dalam dua periode terakhir pada akhir zaman, dan secara khusus berkaitan dengan pekabaran hujan akhir, yaitu pekabaran Islam dari Woe ketiga. Hal itu menunjukkan pemeteraian seratus empat puluh empat ribu, pemisahan gandum dan lalang, keadaan Laodikia dari lalang, dan penerapan rangkap tiga dari nubuat sebagai lambang metodologi hujan akhir, yaitu “baris demi baris.”

A kigen pu mnakum hriat ding kum sarieh thuchah chu hrilhlawkna lamah “thutanna ni” tih hminga dah a ni a; chu chu Krista thuchah leh a hnathawh sawi hmasa berah tel tawh a ni. Tin, a thuchah leh a hnathawh chu ni hnahnungah mi za sawmli leh pali sangin an lo chhunzawm leh tur a ni. Chutichuan, an thuchah chu hrilhlawkna buatsaihnaa “Pathian thutanna ni” tih dinhmuna an hriat thiam ang. Pathian “thutanna” tih hi Bible-a entawn tur pahni a awm a: a mite chung a thutanna leh, a hmêlmate chung a thutanna pawh a ni.

“ចំនួនបុរាណ” នៅក្នុង លវីនីយ ជំពូក ២៦
 បង្ហាញអំពីការសងសឹករបស់ព្រះលើបុរាណសុភ័យរបស់ខ្មែរដល់ប្រទេស
 ហើយការសងសឹកនេះមានទាំងការជាន់ឈ្មួញទឹកក្រវាញ និងពលបរិវារយ៉ាងពិតប្រាកដ
 និងយ៉ាងខាងវិញ្ញាណផងដែរ។ នៅក្នុងនីមិត្តសញ្ញានៃការជាន់ឈ្មួញទឹកក្រវាញ
 និងពលបរិវារ
 ក៏មានការគំរាមនៃនីមិត្តសញ្ញាអំពីការសងសឹករបស់ព្រះលើសក្យរបស់ខ្មែរផងដែរ។
 នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ការសងសឹករបស់ព្រះបុរាណនឹងបុរាណសុភ័យរបស់ខ្មែរ
 គួរឲ្យមានការគំរាមថាជាការក្អកច្រើននៃអាជីវនិមិត្តសញ្ញាខ្មែរ
 នៅពេលនាបមកដល់នៃច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ។ នៅ waymark នៅ
 ការសងសឹករបស់ខ្មែរលើហើយនឹងសម័យនៃប្រតិបត្តិការផងដែរ។

Penghakiman penyiasatan terhadap orang hidup ke atas Adventisme Laodikia, yang diikuti oleh penghakiman eksekutif ke atas pelacur Tirus dan binatang yang ditunggangnya serta yang diperintahkannya, adalah sejarah nubuatan bagi zaman akhir, ketika kesan setiap penglihatan disempurnakan. Setiap penglihatan hendaklah diterapkan kepada kedua-dua tempoh nubuatan itu, kerana metodologi hujan akhir ialah penerapan garis nubuatan demi garis nubuatan. Pada permulaan kedua-dua sejarah itu, Yesus mengenal pasti suatu “tanda” yang membuktikan bahawa mereka yang hidup pada ketika itu berada dalam generasi terakhir sejarah bumi.

Periode pertama bermula apabila pemeteraian seratus empat puluh empat ribu itu bermula pada 11 September 2001. Dalam penanda jalan itulah “tanda” yang dikenal pasti oleh Kristus dalam Lukas dua puluh satu telah ditempatkan.

Re tla tswelala ka thuto eno mo setlhogong se se latelang.

“ഇപ്പോൾ, സഹോദരങ്ങളേ, ദീപം വഹിക്കുന്നത്
 മനുഷ്യനോടുകൂടെ നമ്മുടെ സ്ഥാനം എടുക്കണമെന്ന് ദൈവം
 ആഗ്രഹിക്കുന്നു; വളിച്ചു മുളയ്ക്കിയതും, ദൈവം കാഹളത്തിന്
 വ്യക്തമായ ശബ്ദം നൽകിയിരിക്കുന്നതിനും, നാം നമ്മുടെ
 സ്ഥാനം എടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നാം കാഹളത്തിന്
 വ്യക്തമായ ശബ്ദം കൊടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നാം
 ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായിരുന്നെങ്കിൽ, നാം സംശയത്തിലായിരുന്നെങ്കിൽ,
 സഭകൾ മരിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്താൽ ഇപ്പോൾ
 ഇവിടെ നാം വായിക്കുന്നു: ‘ഇതിന്റെ ശേഷം
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു മഹാശക്തിയുള്ള മറ്റൊരു ദൂതൻ
 ഇറങ്ങിവരുന്നതു ഞാൻ കണ്ട്; ഭൂമി അവന്റെ മഹത്വംകൊണ്ട്
 പരകാശിതമായി. അവൻ ബലമുള്ള ശബ്ദത്തോടെ ശക്തിയായി
 വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: മഹാബാബേൽ വീണുപോയി, വീണുപോയി;
 അത് ഭൂതങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലവും സകല അശുദ്ധ്യമാക്കുകയുടെ
 പാർപ്പിടവും സകല അശുദ്ധ്യവും ദ്വേഷാർഹവുമായിരിക്കുന്നത്
 പക്ഷികളുടെ കൂടുമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു’ [വളിച്ചുപാട് 18:1, 2].”

“Jadi sekarang, bagaimanakah kita akan mengetahui apa pun tentang pekabaran itu jika kita tidak berada dalam keadaan untuk mengenali sedikit pun terang dari surga ketika itu datang kepada kita? Dan kita pun akan dengan segera menerima penipuan yang paling gelap ketika itu

datang kepada kita dari seseorang yang sependapat dengan kita, padahal kita tidak memiliki sebutir pun bukti bahwa Roh Allah telah mengutus mereka. Kristus berkata, ‘Aku datang dalam nama Bapa-Ku, tetapi kamu tidak menerima Aku’ [lihat Yohanes 5:43]. Nah, itulah tepatnya pekerjaan yang telah berlangsung di sini sejak pertemuan di Minneapolis. Karena Allah mengirim suatu pekabaran dalam nama-Nya yang tidak sesuai dengan gagasan-gagasanmu, maka [kamu menyimpulkan] bahwa itu tidak mungkin merupakan suatu pekabaran dari Allah.” Sermons and Talks, volume 1, 142.